

uanset om sagerne er behandlet i et stort nævn med 7 medlemmer eller i et lille nævn med 3 medlemmer. Det bemærkes, at det i betænkningen er angivet, at 80% af de sager, hvor Flygtningenævnet i dag giver afslag på asyl, bliver afgjort med stemmerne 7-0. Dette tal omfatter kun afgørelser vedrørende personer, der er indrejst som spontane asylansøgere.

Det er i betænkningen anført, at udvalget ikke har fundet at kunne pege på andre tilfældegrupper, hvor klager til ombudsmanden i videre omfang end i dag generelt set ikke bør tillægges opsættende virkning med hensyn til klagerens udrejsefrist. Udvalget har herved bemærket, at klager til ombudsmanden over en myndigheds afslag på at genoptage behandlingen af en sag efter den nugældende praksis ikke tillægges opsættende virkning.

Det må påpeges – således som udvalget også gør i sin betænkning – at effekten af ikke at give ombudsmandsklager over enstemmige nævnsafgørelser opsættende virkning vil forsvinde i det omfang, der samtidig klages over et afslag på humanitær opholdstilladelse. Såvel efter praksis i dag som efter de retningslinier, udvalget foreslår, vil en kombineret klage have som konsekvens, at der tillægges opsættende virkning med hensyn til ansøgerens udrejsefrist.

Det er Indenrigsministeriets erfaring, at der i overordentlig mange tilfælde er tale om kombinerede klager til Folketingets Ombudsmand.

Samtidig er det Indenrigsministeriets opfattelse, at det er stærkt uheldigt, at ombudsmandsinstitutionen som anført i den afgivne betænkning må antages i de allerfleste tilfælde alene at blive brugt til at vinde tid og undgå udsendelse af landet.

Henset hertil har Indenrigsministeriet fundet anledning til at foreslå, at der i visse klart afgrænsede tilfælde skal være mulighed for at afslå at tillægge en klage til Folketingets Ombudsmand over afslag på humanitær opholdstilladelse opsættende virkning med hensyn til ansøgerens udrejsefrist.

Indenrigsministeriet finder det fuldt forsvarligt, at man i de tilfælde, hvor klagen over afslag på humanitær opholdstilladelse må anses for åbenlyst ubegrundet, ikke giver opsættende virkning.

Hvis der eksempelvis i relation til selve ansøgningen om humanitær opholdstilladelse slet ikke er givet nogen begrundelse herfor, og asylsagens akter heller ikke indeholder oplysninger, der på nogen måde taler for, at der skal gives humanitær opholdstilladelse, bør man kunne afslå at tillægge en klage over afgørelsen til ombudsmanden opsættende virkning.

Det samme gælder, hvis der ikke er påberåbt relevante omstændigheder af betydning for afgørelsen

af, om der skal gives humanitær opholdstilladelse. Det bemærkes herved, at der efter praksis navnlig gives opholdstilladelse efter bestemmelsen, når det på grundlag af helbredsoplysninger må anses for godtgjort, at ansøgeren lider af fysiske eller psykiske sygdomme af meget alvorlig karakter. Endvidere meddeles der opholdstilladelse efter bestemmelsen til enlige kvinder samt familier med mindre børn, som kommer fra et område, hvor der efter ministeriets oplysninger hersker ekstremt vanskelige levevilkår, f.eks. som følge af krig, krigslignende tilstande, hungersnød eller andre helt uforudsigelige forhold. Eksempelvis bør opsættende virkning af en klage til ombudsmanden kunne afslås, hvis ansøgningen alene er begrundet i de generelt dårlige vilkår i ansøgerens hjemland, uden at disse har en sådan karakter, at det efter praksis kan komme på tale at give humanitær opholdstilladelse.

Indenrigsministeriet finder endvidere, at det vil være naturligt at kræve, at en klage til Folketingets Ombudsmand under alle omstændigheder skal være indgivet inden udløbet af klagerens udrejsefrist. Normalt gives en asylansøger, der får afslag på asyl i Flygtningenævnet, en udrejsefrist på 15 dage, og der gives også normalt 15 dages udrejsefrist i forbindelse med et afslag på humanitær opholdstilladelse. En asylansøger vil således have 2 uger til eventuelt at indgive en klage til ombudsmanden.

Derfor foreslås det, at der indføres en regel om, at klages der til Folketingets Ombudsmand enten over et afslag på asyl fra Flygtningenævnet eller over et afslag på humanitær opholdstilladelse efter udløbet af asylansøgerens udrejsefrist, vil en sådan klage ikke have opsættende virkning.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det tilsvarende forslag vedrørende genoptagelsesbegøring, der er beskrevet ovenfor i afsnit 4.4.1.

Det er Indenrigsministeriets vurdering, at det er påkrævet at sætte ind i efterbehandlingsfasen, og at det er nødvendigt at gøre det i relation til både behandlingen af genoptagelsesbegøring og klager til Folketingets Ombudsmand.

Foretages der kun opstramminger vedrørende den ene type anmodninger eksempelvis genoptagelsesbegøring, vil den manglende enstrengethed med hensyn til spørgsmålet om udsættelse af udrejsefristen kunne blive misbrugt og i eksemplet, hvor der strammes op i relation til genoptagelsesbegøring, føre til endnu flere klager til Folketingets Ombudsmand.

I de sager, hvor der gives afslag på asyl efter åbenbart grundløs-proceduren, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 3, pålægges ansøgeren at udrejse straks. Det gælder også, hvis vedkommende efterfølgende får